

exekúcií na pohľadávky dlžníka u verejnej pokladnice alebo u štátu má exekvent označiť pohľadávku presne, a to podľa účelu a dôvodu tak, ako to citovaný právny predpis určuje. V súdenom prípade však nie je označená pohľadávka podľa uvedeného ustanovenia, lebo stavby pohraničných fin. stráž vôbec nie sú určené podľa miesta a nie je uvedené ani to, za aké práce (či za vykonané stavby alebo za opravy) prislúcha pohľadávka exekútovi.

Najvyšší súd rekurz exekventa zamietol.

D ô v o d y:

V napadnutom usnesení zaujaté stanovisko je v súlade so zásadou vyslovenou v rozhodnutí Najvyššieho súdu č. 2781 Úr. sb.

Názor rekurentky, podľa ktorého »dlžníkom namietané okolnosti (t. j. uvedenie všetkých okolností podľa odst. 3 § 1 vl. nar. č. 234/1934 Sb. z. a n.) uplatňovať je právo poddlžníka a dlžník na to sám nie je legitimovaný«, nemá opory v citovanom vládnom nariadení, ba je v rozpore s veliacim (kogentným) predpisom citovaného odst. 3, najmä s jeho staťou »musí obsahovať atď.«.

Čís. 17119.

I. Predavateľ, ktorý predal tovar s výhradou vlastníckeho práva, nestáva sa — keď bol tovar zničený požiarom — vlastníkom poistnej sumy z poistenia, ktoré ujednal s poisťovňou kupiteľ tovaru vlastným menom.*)

II. Vinkulovaním poistnej sumy v prospech tretej osoby nezriaďuje sa ešte pre túto osobu záložné právo na poistnú sumu.)**

(Rozh. zo 7. septembra 1938, R III 356/38.)

X. továreň predala Štefanovi H. mlátiacu garnitúru. Podľa smluvy predavateľka vyhradila si vlastnícke právo. Kupiteľ sa zaviazol túto mlátiacu garnitúru poistiť proti požiaru a poistku vinkulovať v prospech odpredávajúcej továrne; tomuto záväzku zadost' urobil. Mlátiaca garnitúra zhorela a poistiteľ složil poistnú sumu do súdneho depozitu. Pretože na složenú sumu viedlo viac exekventov exekúciu, súd prvej stolice rozvrhol složenú sumu medzi exekventmi a zbytok rozvrhutej sumy poukázal exekútovi Štefanovi H. pod podmienkou, že preukáže svolenie k výplate od odpredavateľky Xí továrne. Z dôvodov: Po preskúmaní obsahu vinkulačného prejavu súd zisťuje, že vinkulácia nemá právneho účinku cesie. X. továreň nadobudla síce súdne záložné právo na mlátiacu garnitúru Štefaonvi H. prodanú, nenadobudla však

*) Rovnako: Sb. n. s. č. 11698.

**) Porov.: Úr. sb. č. 2353.

dosiaľ záložného práva na požiaru náhradu, ktorá nie je výťažkom z odpredaja mlátiacej garnitúry. Exekučné záložné právo nepredchádza na požiaru náhradu. Nadobudnuté exekučné záložné právo predavateľa nerozširuje sa na požiaru náhradu ani podľa poisťovacieho zákona. Keďže však vyplatenie je preca viazané na svolenie predavateľa, bolo treba dotyčne zbytku požiarnej náhrady rozhodnúť uvedeným spôsobom. Rekurzný súd na rekurz X. továrne zmenil usnesenie súdu prvej stolice tak, že vrátil aj pohľadávku X. továrne, a to v poradí pred pohľadávkou exekventov S. a B., tak že exekvent B. vyšiel na prázdno.

Najvyšší súd na rekurz exekventa B. obnovil usnesenie súdu prvej stolice.

Dôvody:

Je sice pravda, že výhrada vlastníctví k věci prodané na úvěr zaniká, vede-li prodatel na prodaný předmět exekuci (rozh. nejvyššího soudu č. 8527 Sb. n. s.).

Avšak v tomto případě není třeba se zabývatí řečenou otázkou, neboť i kdyby nevedla X. továrna na mlátičí garnituru exekuci, nenabyla by vlastnického práva na pojistné sumě, ježto prodatel, jenž prodal zboží s výhradou vlastnického práva, nestal se, bylo-li toto zboží zničeno požárem, vlastníkem pojistné sumy z pojištění, jež ujednal s pojišťovnou kupitel zboží vlastním jménem (čís. 11698 Sb. n. s.).

Vinkulace náhrady škody z pojistné sumy tvoří pouze práva a závazky, pokud jde o způsob vyplacení vinkulované částky, mezi těmi osobami, které se zúčastnily tohoto právního úkonu, t. j. mezi pojistitelem, pojistníkem a tím, v jehož prospěch vinkulace byla dojednána a provedena. Avšak vinkulační prohlášení samo o sobě nelze pokládati za zřízení zástavního práva ve prospěch této třetí osoby.

Z vinkulačního prohlášení, jehož obsah rekursní soud vůbec ponechal bez povšimnutí, není zřejmo, že takové zástavní právo bylo platně zřízeno na pojistné sumě, která je předmětem rozvrhu.

Z těchto důvodů bylo změněti nesprávné usnesení rekursního soudu a obnoviti usnesení soudu prvé stolice, odpovídající stavu věci i zákonu.

Čís. 17120.

Sľub daný vydatej žene treťou osobou, že sa postará o jej výživu, ak dá svoje manželstvo súdne rozlúčiť, je v rozpore s dobrými mravmi.*)

(Rozh. z 8. septembra 1938, Rv IV 116/38.)

Žalobkyňa predniesla v žalobe, že žalovaný naliehal na ňu, aby dala svoje manželstvo, ktoré uzavrela s N-om, rozlúčiť, sľúbil jej, že bude ju aj jej nezl. dcéru vydržovať, ak dojde k rozluke jej manželstva, cieľom

*) Porov.: Úr. sb. č. 2178, 3285.